

EDITORIAL

SPIRITUALITATE OCCIDENTALĂ SAU ORIENTALĂ ?

Odată cu revoluția mașinismului din secolul al XVIII-lea, care a condus la dezvoltarea extraordinară a producției industriale, și prin aplicarea noilor tehnici de cultivare intensivă a terenurilor, Occidentul și-a imaginat, plin de trufie, că Omul a ajuns să supună Natura, care fusese controlată - din întâia clipă a Creației Universului - de către puterile divine. Mama Pământ și Mama Natură nu mai erau vrednice de respect ! Venerația care le fusese acordată până atunci de toate civilizațiile pre-industriale a dispărut sub cizma industriașilor și a noii lor filosofii.

Modificările culturale ce s-au produs în paralel, au înlocuit vechile cosmogonii cu noul pantheon al materialismului și al "puterii" omului, noul demiurg. Gândirea actuală e rezultatul unui sistem patriarhal, super-masculinizat, care tinde să reducă totul la o luptă pentru dominație. Iar concepția freudiană nu a făcut decât să adâncească dezastrul existent.

Noua cultură industrială reflectă disprețul pentru valorile etice fundamentale. Astfel, femeia, venerată odinioară ca Mamă, Soție, Soră, Fiică a fost redusă la un simplu obiect, fiind evaluată după criteriul atracției fizice și al sexualității. Pornografia a devenit o industrie ce o concurează pe cea a bunurilor materiale, iar prostituția fățișă, sau cea mascată sub pretextul "eliberării sexuale", au căpătat o dezvoltare fără precedent, depășind nivelul perioadelor de decadentă ale societăților antice, dispărute ca urmare a descompunerii pe care a generat-o acest fenomen.

Dar istoria se repetă: societatea "dezvoltată" dă semne manifeste ale declinului, se îndreaptă cu pași neabătuți către autodistrugere. Problemele ecologice insurmontabile sunt doar o latură a pedepsei pe care divinitatea o rezervă omenirii. Prăbușirea morală e acompaniată de amplificarea violenței (armele de distrugere în masă, războaiele, criminalitatea), de dezvoltarea toxicomaniei, de răspândirea epidemiilor (reaparitia ciumei este simptomatică), de apariția maladiilor inexistente odinioară (SIDA, bacteria ucigașă), de înmulțirea fără precedent a cazurilor de cancer (în ultima vreme, creșterea incidenței cancerului pielii, datorită distrugerii stratului protector de ozon), de recrudescența bolilor venerice, a tuberculozei, alături de foametea cronică, ce se manifestă în țările subdezvoltate, de ascutirea conflictelor de natură economică, socială, rasială, națională, etnică, religioasă și de intoleranța ce atinge formele paroxistice ale fundamentalismului și ale terorismului. Ar trebui să fim cu adevărat orbi, dacă nu am înțelege că toate aceste flageluri prevestesc Apocalipsa !

Înțelepciunea antică era fundamentată pe un sistem de valori care acordau respectul cuvenit Divinității structurate într-un pantheon în cadrul căruia, alături de Tatăl Ceresc, forțele divine (numite "zeități") se manifestau ca reflectare a Puterii Primordiale a Tatălui, putere reprezentată de Mama Primordială sau Universală. Creștinismul recunoaște pe Dumnezeu Tatăl și pe Fiul, dar ocultează aspectul matern al divinului, respingându-l în planul secund unde îl descrie ca pe entitatea vapoasă a Duhului Sfânt.

În pofida tabloului sumbru pe care îl prezintă ansamblul civilizației occidentale, asistăm la o tendință de atracție irezistibilă, am putea spune chiar o "fascinație" pe care cultura, filosofia, spiritualitatea orientală le exercită asupra omului modern. Fenomenul nu poate fi explicat pe cale logică, dar putem presupune că această tendință nu este altceva decât reflectarea în ființa umană a puterilor divine care acționează pentru a salva omenirea de la distrugere, așa cum s-a mai întâmplat în perioadele de criză spirituală pe care umanitatea le-a traversat și în trecut. Faptul că mulți dintre noi se orientează către spiritualitatea Orientului denotă dorința inerentă a ființei noastre către echilibru, înțelepciune și evoluție spirituală. Este reflectarea unui sentiment atavic, de nestăpânit, care tinde să restaureze în noi preeminența aspectului divin feminin și să substituie uscăciunii, sterilității pe care o conferea cultura occidentală materialistă, exacerbat masculină, suflul înviorător pe care îl aduce apa vie și eternă a spiritualității Orientului.

Prin dizolvarea complexului de superioritate al concepției occidentale, se va putea ajunge la restabilirea echilibrului între Vest și Est, Masculin și Feminin, Modern și Antic, Materie și Spirit, Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Mama.

Este, desigur, o problemă de opțiune personală, pe care însă spiritele evolute o receptează ca pe o șansă pe care divinitatea, în imensa ei compasiune o oferă umanității aflate în pragul catastrofei iminente.

UN HOROSCOPI EXCEPȚIONAL

Așa cum am promis în numărul precedent, continuăm publicarea răspunsurilor trimise la redacție de către cititori, ca urmare a TESTULUI DE ASTROLOGIE apărut în numărul 1 al revistei noastre.

Doamna ing. Atena Duică din București ne-a trimis următoarea caracterizare (astrograma se află reprodusă pe coperta revistei):

"Horoscopul prezintă 31 de aspecte majore ale planetelor, după cum urmează:

1. Conjuncții: Mercur - Uranus; Soare - Mijlocul Cerului; Lună - Marte; Pluton - Ascendent.
2. Opoziții: Jupiter - Lună; Jupiter - Marte; Venus - Neptun.
3. Cuadraturi: Jupiter - Neptun; Neptun - Lună; Neptun - Marte; Lună - Venus; Marte - Venus; Venus - Jupiter.
4. Trigoane: Jupiter - Mercur; Jupiter - Uranus; Mercur - Pluton; Mercur - Ascendent; Uranus - Pluton; Uranus - Ascendent; Jupiter - Pluton; Jupiter - Ascendent; Venus - Saturn.
5. Sextile: Saturn - Neptun; Pluton - Lună; Ascendent - Lună; Ascendent - Marte; Pluton - Marte; Lună - Mercur; Lună -

Uranus; Marte - Mercur; Marte - Uranus.

Avem în față astrograma unei native de excepție. Este dificil să vorbești și să scrii despre acest horoscop puternic, care reprezintă o persoană supremă, dincolo de laude și de cuvinte. Oricât ar părea de necrezut, este vorba de o personalitate unică, absolută, care trebuie pusă în relație cu etapa supraumană în procesul dinamic al evoluției omenirii. Este astrograma învățătorului care a deschis un nou ciclu de cunoaștere în care știința, filosofia și spiritualitatea sunt sintetizate într-o înțelegere integrată.

Semnele zodiacale sunt împărțite în semne masculine și semne feminine, în semne de zi și semne de noapte. O persoană energică aparține unui semn masculin și un horoscop puternic presupune o combinație a semnelor masculine și feminine, a semnelor de zi și de noapte în care se găsesc planete demne și puternic aspectate.

Soarele la 0° în Berbec în conjuncție cu Mijlocul Cerului se găsește în semnul masculin de exaltare maximă, în poziția cea mai minunată. Nota caracteristică este energia, o energie imensă, o voință puternică. În această poziție, Soarele reprezintă scânteia originalității și semnifică supremația nativei asupra universului, a sinelui spiritual asupra lumii materiale, a lucidității asupra condiționărilor.

Semnele sunt ierarhizate prin combinația care există în temă. Astfel, în semnele masculine se află Soarele, Neptun, Saturn, Venus și Mijlocul Cerului. În semnele feminine se găsesc Luna, Marte, Pluton, Jupiter, Mercur, Uranus și Ascendentul. Pe de altă parte, în semnele de zi se află Soarele, Luna, Marte, Pluton, Neptun, Mijlocul Cerului și Ascendentul, iar în semnele de noapte Saturn, Jupiter, Venus, Mercur și Uranus.

Rotația Pământului în jurul Soarelui definește semnele zodiacale; rotația Pământului în jurul propriei axe definește casele astrologice. Cele 12 case astrologice reprezintă în temă 12 puncte cardinale ale personalității nativei. Casele sunt rezervoarele planetelor. Un horoscop puternic este un horoscop cu planete demne (aflate în semnul pe care îl stăpânesc, sau în semnul de exaltare) în case cardinale (casele I, IV, VII, X).

În astrograma de față Soarele este în exaltare în vârful casei X, Saturn este în exaltare în casa IV, Pluton este în vârful casei I. Planeta care stăpânește semnul - Luna - este în exaltare în casa XI; ea este stăpâna horoscopului. Ascendentul se află în Rac. Singura planetă debilă este Mercur în Pești; dar, atenție ! aceasta numai la prima vedere, căci Mercur este planeta care își schimbă natura după planeta cu care face cel mai apropiat aspect și Mercur se află la 13° în Pești în conjuncție cu Uranus la 14° în Pești.

Nativa s-a născut în ziua echinocțiului de primăvară, la ora 12. În acel moment, Soarele se afla exact la meridian în toată gloria sa. El conferă în această poziție strălucire, originalitate, optimism, inspirație, entuziasm și curaj. Modul de a vorbi este plin de franchețe; nu există teamă și îngrijorare atunci când sunt atacate moduri de viață statornicite, credințe și dogme care opresc progresul spiritual.

Profunzimea nativei este insondabilă, dar această profunzime clocotește de bucurie. Dânsa posedă capacitatea de a crea momente de estetică pură din nimic, doar cu extraordinarul simț al umorului său foarte fin. În comportamentul față de oameni, este complet deschisă și directă. Infăptuiește orice, cu o totală implicare, și în același timp cu o detașare totală.

Nativa radiază iubirea nețărmurită, pacea eternității, înțelepciunea profundă, modestia maiestuoasă și inocența copilului. Intruchipează noblețea, generozitatea, simplitatea. Cunoașterea sa trece dincolo de cunoașterea umană. Poate dormi pe piatră sau sub cerul liber; poate trăi în orice mediu fără să simtă vreun disconfort; poate mânca orice mâncare cu aceeași plăcere.

Soarele este izvorul de la care vin razele. Luna este lupa care le prinde și le focalizează. Ea reflectă lumina Soarelui și o distribuie. Poziția Lunii într-o temă personală ne arată aria experienței de viață care ajută la împlinirea potențialului pe care îl dă Soarele. Aici Luna este stăpâna Ascendentului; este deci stăpâna horoscopului. Ea se află în Taur, deci instabilitatea caracteristică Lunii este aici echilibrată prin tenacitatea și hotărârea Taurului.

Tema indică un conducător spiritual de prestigiu, venerat de oamenii din toată lumea.

Importanța familiei joacă un rol suprem în învățăturile spirituale, iar propria viață redă acest lucru. Soție, mamă, bunică - își dăruiește timpul său vieții de familie, obligațiilor sociale și discipolilor săi, într-un mod total, plin de profunzime. Este mai presus de orice o Mamă. În zâmbetul nativei, în căldura vocii, în blândețea privirii, maternitatea vibrează cu o iubire, o gingășie și o bunătate care ating perfecțiunea. Dânsa acordă binecuvântările cu o nemărginită generozitate. Este vorba de o mamă extrem de binevoitoare și sensibilă, care își revarsă dragostea către toate ființele sensibile. Nativa se află mai presus de frustrări, de resentimente, dincolo de invidie, meschinărie, aviditate, mânie, vanitate; dincolo de intrigă și minciună. Este cea care răstrânge asupra tuturor bucurie și pace; cea care dăruiește cunoașterea - cunoașterea lui Dumnezeu Cel Atotputernic. Neatașată și netulburată, lipsită de egoism, muncește zile și nopți pentru ridicarea spirituală a oamenilor din lumea întreagă.

Jupiter este un principiu de expansiune, de dezvoltare, o funcție de organizare. Planeta reprezintă într-o temă individuală tendințele spirituale, aspirațiile sociale, simțul responsabilității. Este un factor al onestității, al sociabilității, al plenitudinii. În temă, Jupiter este plasat în casa V și aspectat puternic de Venus, Mercur, Uranus, Neptun, Pluton, Lună și Marte. El desemnează capacitatea nativei de a se bucura de bunurile spirituale și materiale; facultatea personală de a gestiona și administra; înțelegerea perfectă a colectivității care poate uni resursele și posibilitățile, le poate combina și astfel poate desăvârși activitățile necesare celui mai înalt țel. Poziția lui Jupiter în casa V indică pe Învățătorul Lumii, un Învățător care reprezintă rațiunea și umanismul, optimismul și bunăvoința, dăruind regatul Cerului și Pământului, dar el este, de asemenea, trăznetul și fulgerul devenind mânia divină. Trăznete se abat fără milă asupra celor care strică ordinea lumii.

Dânsa este învățătorul care prezintă o stăpânire totală a cunoașterii supreme și care dă posibilitatea de a verifica experimental autenticitatea acestei învățături.

Natură generoasă, nativa nu este atașată de nici o posesiune materială; cerințele sale personale sunt minime și cheltuielile sale personale la fel.

Saturn indică aptitudinea de a aprecia durata și conținutul eforturilor, previziunea obiectivelor; este un strateg. Planeta este un factor de logică și integritate. În Balanță, Saturn este exaltat, indicând datoria, sacrificiul personal și felul în care nativa înțelege autodisciplina. Planeta conferă logică judecăților, imparțialitate și detașare. Răbdarea nativei în abordarea oricărui gen de probleme arată capacitatea neutralizatoare a dragostei exprimate de o poziție integrată și echilibrată. O astfel de răbdare este posibilă deoarece dânsa este întruchiparea perfecte modestii.

Neptun reprezintă crezurile și iluziile. Planeta este puternic aspectată de Jupiter, Saturn, Venus, Lună și Marte. Rezultă că nativa posedă arta desăvârșită de a se ascunde - Zeița a Iluziei; din Mama liniștită și demnă care se ocupă de gospodărie și de copii, devine un lider spiritual puternic și deschis, care stăpânește la perfecție o retorică plină de pătrundere psihologică.

Nu este ușor să recunoști după astrogramă această mare personalitate de excepție care reprezintă în același timp și "Marea Iluzie".

Marea Cruce sau Marele Careu (combinație care constă în două opoziții a patru planete care sunt în cuadratură între ele) din astrogramă, format din Jupiter, Neptun, Venus și conjuncția Lună-Marte îi poate înșela pe astrologii care știu că această combinație reprezintă o totală disipare a energiei nativului. În astrograma pe care o avem în față, planetele care formează Marele Careu primesc toate aspecte benefice de la planetele aflate în demnitate, iar Luna - despre care am spus că este exaltată și stăpână a horoscopului - intră în componența Careului. Este vorba de un horoscop puternic și efectul Marelui Careu este diametral opus celui dintr-un horoscop slab: el este acela al unei surse inepuizabile de energie.

Pluton reglează toate activitățile constructive și distructive; este un factor al eficacității, inițiativei și afirmării. Într-o temă personală, Pluton indică modul cum este orientată viața nativului de către forțe subtile care nu pot fi controlate. În temă, Pluton este în conjuncție fixă cu Ascendentul; în trigon cu Jupiter, Mercur și Uranus; în sextil cu Luna și Marte. Pluton îl reprezintă aici pe Zeul Justiției - el cântărește atât acțiunile bune cât și pe cele rele; distruge păcătoșii și răsplătește învingătorii.

Astrograma cuprinde toate aspectele majore între planete: conjuncții, cuadraturi, opoziții, trigoane și sextile.

Marele Trigon din astrogramă este format de Jupiter cu conjuncția Mercur-Venus și cu conjuncția Pluton-Ascendent. Trigonul Jupiter-Mercur este favorabil pentru cei angajați în educație înaltă. Minte este cuprinzătoare, tolerantă și rapid înțelegătoare. Aspectul implică cinste și integritate, deoarece este tendința naturală de a acționa moral și etic. Trigonul Jupiter-Pluton indică o credință care poate muta munții. El aduce o vastă putere de regenerare spirituală și fizică. Viața spirituală este caracterizată de voință direcționată constructiv. Nativă are abilitatea de a medita și de a-și focaliza concentrarea în așa fel încât transformă inspirația spirituală în manifestare concretă. Puterea creatoare este teribilă. Dânsa posedă capacitatea de a-și transforma viața și lucrurile care o înconjoară; puterea de pătrundere care o determină să știe instinctiv ce este bine și ce este rău în orice situație și ce trebuie făcut ca totul să iasă bine.

Trigonul Mercur-Pluton conferă minții capacitatea de a înțelege realitatea în termenii energiilor care se întrepătrund - înțelegerea cauzelor manifestărilor exterioare.

Toate aspectele planetelor duc la concluzia că este vorba de o personalitate unică, fără precedent în plan spiritual. Nativă este învățătorul care transformă conștiința discipolului într-o nouă dimensiune. Este suficient ca oamenii să o privească, pentru a-și ameliora sănătatea".

* * *

În continuare, prezentăm cititorilor horoscopul nativei, care a fost publicat în revista NIRMALA YOGA. Acesta ne-a fost pus la trimis de către dl. Andrei-Valentin Rațiu, din București, căruia îi aducem mulțumirile cuvenite :

"În ziua de 21 martie 1923 la ora 12, Soarele se afla exact pe meridian în toată gloria sa. Fiind la 0° în Berbec, sau la 30° în Pești, Soarele formează în această poziție o Raja-Yoga (adică aspectul de conducător și de proeminență în viață), înzestrată cu strălucirea și puterea Soarelui.

Ascendentul se află în Rac la 8°. Ascendentul în Rac face din nativă Mama Universului, Jaganmata, deoarece Ascendentul este puternic aspectat de cinci planete: Jupiter, Mercur, Uranus, Marte și Lună, în timp ce este ocupat de Pluton care formează el însuși trigoane cu trei din cele cinci planete și sextile cu celelalte două. Puterile sale spirituale provin îndeosebi din această combinație a aspectelor în unghiurile astrogramei. De asemenea, poziția planetei vieții spirituale, adică Neptun, în a doua casă arată că acumularea de bogăție este de natură spirituală. Este interesant de observat că poziția curentă a lui Neptun în tranzit este apropiată de cuspida casei a șasea. Aceasta indică faptul că principala sa activitate în anii ce vor veni, va fi exclusiv în acest domeniu.

Stăpâna Ascendentului este Luna care e exaltată în Taur, puternic poziționată în casa XI, în conjuncție cu Marte, care este Lakshmi-Yoga și o investește cu divinitate. Ea e încarnarea lui Mahalakshmi. E sortită să aibă o viață bogată ca o zeiță. Originea aristocrată e indicată de Saturn exaltat în casa IV care, fiind stăpân al casei VII (Capricorn), a adus-o la căsătoria cu o persoană oficială importantă. Același Saturn formează Vairagya, adică o respingere a vieții lumești și renunțarea.

Jupiter, puternic aspectat în casa V, face din dânsa o Mamă-Învățător și, deoarece formează trigoane cu trei planete puternice și cuadratură cu două, fiind în opoziție cu alte două, nativă va avea o viață plină de evenimente ca Învățător Mondial. Aceasta îi va aduce un mare renume, fiind urmată de o mare mulțime din întreaga lume și va avea multe conflicte cu forțele Răului.

Saturn, în exaltare în casa IV, conferă longevitate, o mare distincție către sfârșitul vieții, multă putere atât spirituală, cât și temporală, dar și o înclinație către anumită singurătate la bătrânețe.

Celebritatea internațională e indicată de prezența unui Uranus puternic în casa IX, formând trigoane cu Jupiter și Pluton și sextile cu Marte și Luna.

Cuadratura între Lună-Marte, Venus, Jupiter și Neptun arată că unele dintre planurile nativei pot fi împiedicate de activitățile obstrucționiste ale forțelor negative, ale Răului. De asemenea, dânsa va trebui să-și urmeze drumul printre loialități și țeluri conflictuale ale unor așa-ziși discipoli care sunt, de fapt, dușmani deghizați. Dar, în pofida tuturor, își va afla calea spre obiectivul vieții sale, adică Realizarea Sinelui la scară universală !

MARI PERSONALITĂȚI

O PERSONALITATE DE EXCEPȚIE

HOROSCOPUL care a făcut obiectul TESTULUI DE ASTROLOGIE prezentat cititorilor în primul număr al revistei YOGA SPONTANA aparține, după cum s-a văzut, unei PERSONALITATI DE EXCEPȚIE. Unii dintre dumneavoastră au ghicit, poate, despre cine este vorba, căci domnia sa nu este necunoscută marelui public din țara noastră. Coperta acestui număr al revistei reproduce fotografia nativei, la vârsta de cincisprezece ani, precum și horoscopul. Invităm cititorii să compare datele biografice (după volumul lui P.T.Rajasekharan și R.Venkatesan: "Divine Knowledge through Vibrations", Printworld Services, Singapore, 1992, pe care le prezentăm în continuare), cu analizele astro-caracterologice trimise de cititori și apărute în numerele 2 și 3 ale revistei. Limitarea spațiului ne-a obligat la o selecție severă, publicând numai trei dintre răspunsurile cele mai interesante.

NIRMALA SALVE, binecunoscută în întreaga lume ca SHRI MATAJI NIRMALA DEVI, s-a născut, într-o familie creștină, în anul 1923, în ziua echinocțiului de primăvară, 23 martie, exact la prânz. Orașul natal, Chindwara este situat în centrul Indiei.

Familia Salve descinde din istorica dinastie Shalivahan. O cronică a epocii (Bhavishyat Maha Purana, versetele 17-32) relatează că întemeietorul dinastiei (datând din anul 78 al erei creștine) l-a întâlnit în Kashmir pe Iisus Christos. Regele Shalivahan a fost ucis în bătălia de la Karar.

Tatăl nativei, Prasad Rao Krishnan Salve a fost cunoscut ca unul din apropiații lui Mahatma Gandhi, alături de care a luptat pentru independența Indiei. El a fost singurul creștin din Adunarea Constituantă a Uniunii Indiene în 1949. Renumit filolog, cunoștea 14 limbi și a tradus Coranul în hindi. Soția sa a fost prima femeie din India care a obținut diploma în studii matematice. Cu toate acestea, viața ei a fost consacrată exclusiv familiei, ocupându-se de creșterea și educarea celor unsprezece copii.

La nouă ani, NIRMALA (în sankrită: imaculata, pura) și-a însoțit tatăl la ashramul Sabarmati al lui Mahatma Gandhi.

Recunoscând calitățile spirituale deosebite ale copilei, marele om politic a invitat-o să-și petreacă acolo vacanțele școlare și să participe la meditațiile zilnice pe care le conducea personal, la ora 4 dimineața.

NIRMALA SALVE a urmat apoi studii medicale pentru a descoperi legăturile dintre spiritualitate, energia subtilă Kundalini și corpul anatomic. Au urmat ani dificili, de lipsuri materiale și de persecuții: tână luptătoare pentru Independență a fost închisă ca și alți partizani ai eliberării Indiei.

Căutătoare pasionată, în deceniile care au urmat a aprofundat domeniile filosofiei, psihologiei și biologiei.

În anul 1947, nativa s-a căsătorit cu Chandika Prasad Shrivastava care, după ce a fost director al Shipping Corporation of India între anii 1961-1974, a fost ales timp de patru legislaturi (până în 1989) Secretar General al United Nations International Maritime Organization, fiind obligat să locuiască împreună cu familia la Londra, unde își avea sediul acest organism al ONU. Regina Elisabeta a Angliei i-a acordat în iulie 1990 titlul nobiliar de Sir (fiind singurul indian după Independență care a avut această distincție) și celebrul Ordin Sf.Mihai și Sf.Gheorghe, cu rangul de cavaler comandor (Knight Commander). Guvernul indian l-a decorat în 1972 cu Ordinul Lotusului (Padmabushan), iar alte guverne i-au acordat nu mai puțin de 30 alte distincții. În prezent Sir C.P.Shrivastava este rectorul Universității Maritime Mondiale din Suedia.

SHRI MATAJI a devenit mamă a două fiice, care s-au căsătorit în perioada anilor '60 și i-au dăruit apoi patru nepoți.

Incepând cu anul 1970, când a considerat că s-a achitat de obligațiile sale familiale, SHRI MATAJI a putut să se consacre dezvoltării unei noi metode: SAHAJA YOGA (YOGA SPONTANA), rod al unei stăruitoare căutări pe parcursul multor decenii de studii, ce reprezintă o sinteză între esența clasicei Yoga și tezaurul spiritualității din alte epoci și diferite zone geografice. Fără a-și cruța forțele, neobosită călătorește pe cele cinci continente, SHRI MATAJI poartă mesajul său tuturor celor care îl așteaptă.

În prezent, SAHAJA YOGA este răspândită în 90 de țări ale lumii. Printre SAHAJA YOGHINI se numără zeci, sute de mii de persoane de la simpli țărani la diplomați de carieră și președinți ai unor mari companii, de la medici de prestigiu și academicieni, la artiști de talie internațională sau simpli meșteșugari artizani, căci SHRI MATAJI este și o ferventă susținătoare a artelor și artizanatului.

Aplicarea tratamentelor bazate pe SAHAJA YOGA în clinici din Delhi, Sydney, Londra, Moscova, St.Petersburg, Novosibirsk etc. au adus alinare multor suferinzi. În 1989 Ministerul Sănătății din fosta URSS a încheiat un protocol pentru aplicarea acestei metode, iar Conferința Medicală Internațională organizată de Academia Petrovskaia din St.Petersburg la 14-15 sept.1994 a consemnat rezultatele pozitive obținute în domeniul medical prin YOGA SPONTANA.

Televiziunea italiană a desemnat-o "personalitatea anului 1986". În 1989 SHRI MATAJI a fost decorată cu prestigioasa Medalie a Păcii a Națiunilor Unite. În 1990, ziarul "Pravda" a numit opera sa: "salvarea lumii". În 1992, primarul din Cincinnati a proclamat 10 septembrie drept "ziua lui SHRI MATAJI NIRMALA DEVI", iar în 1993, primarul din Philadelphia a proclamat "ziua lui SHRI MATAJI NIRMALA DEVI" la 15 octombrie. Proclamații au fost date și de primarii orașelor Vancouver (la 26 sept.1994) și Los Angeles (la 29 sept.1994). Primul Ministru al Columbiei Britanice i-a adresat salutul său cu ocazia sosirii sale în Canada. Cu prilejul vizitei efectuate în China împreună cu soțul său, SHRI MATAJI a fost întâmpinată de Primul Ministru chinez și de alți înalți demnitari. Primarul din Brasilia a declarat-o membru de onoare al capitalei și i-a înmănat cheile orașului.

Ca o recunoaștere a contribuțiilor sale în domeniile medicinei, filosofiei, psihologiei și biologiei, SHRI MATAJI a fost aleasă membru de onoare al prestigioasei Academii de Științe și Arte din St.Petersburg, fondate de Petru cel Mare.

DICTIONAR

CORPUL NOSTRU ENERGETIC

CAUZE CE PRODUC BLOCAJE ALE CANALELOR SI CHAKRELOR

Sushumna nadi (canalul central) : ateism, materialism, imobilism spiritual, lipsa dorinței de evoluție, comportament extremist.

Ida nadi (canalul stang) : letargie, expectativă, irespon-sabilitate , condiționări, obiceiuri, superstiții, magie, ocultism, desfrâu, alcool, droguri, probleme afective, probleme privind mama .

Pingala nadi (canalul drept) : hiperactivitate, stress, griji, ambiție, lipsă de scrupule, vanitate, egoism, manie, ascetism, rasism, probleme privind tatăl .

Muladhara chakra : austeritate, fanatism (aspect drept), falsă eliberare sexuală (Freud), fantasme, gânduri impure, tantrism, ocultism (aspect central); condiționări greșite, atașamente emoționale (aspect stâng).

Swadistan chakra : excese fizice și/sau mentale, planificare excesivă, proiecte de viitor, implicare excesivă în proiecte creative, exploatare exagerată a talentului, excese emoționale (manie), egocentrism (aspect drept), proaste obiceiuri alimentare (alcool, exces de grăsimi etc.), comportament grosolan sau artificial, fanatism (religios sau politic), dominare sau sclavie (aspect central); psihanaliză, spiritism, necromanție, magie, falși guru, credințe false, droguri, narcotice, anumite medicamente (aspect stâng).

Nabhi chakra : abstenență sau exces alimentar, alimente contraindicate, (hrană fermentată, brânzeturi fermentate, ciuperci, alcool, exces de grăsimi), negativitate (Badha) din alimente, droguri.

Vidul : falși guru ("maestri " spirituali), fanatism, fantasme, droguri, alcool.

Anahath chakra : probleme cu tatăl (sau soțul), agresiune afectivă , opresiune economică sau politică, comportament arogant, cinic, nerespectuos , nerespectare a bunelor moravuri și a legilor societății, astm (aspect drept); sentiment de nesiguranță, frică, excese emoționale, posesiune (în special de către un defunct din familie) (aspect central); probleme cu mama (sau soția), probleme afective, imoralitate, superficialitate, atenție îndreptată spre exterior, false identificări (în special cu ego-ul) și atașa-mente, eforturi excesive mentale sau fizice (Hatha Yoga, jogging, sport de performanță), letargie, ascetism, materialism, ateism (absență a credinței în Dumnezeu și a căutărilor divine), lipsă de interes față de propria Realizare, lipsă a dorinței de evoluție spirituală, superstiții, ocultism (aspect stâng).

Vishuddhi chakra : limbaj incorect, lipsă de respect, aroganță, agresivitate, dominație asupra altora (aspect drept); fumat, vorbire împotriva lui Dumnezeu, luare în deșert a numelui divin (aspect central)); sentiment al vinovăției, false mantre, dominare de către alții (sclavie) (aspect stâng).

Agnya chakra : rău cauzat altora, exces de planificare, individualism, griji, îndoieli, clarviziune (aspect drept); gânduri excesive, TV excesiv, priviri impure (adultere), proastă tovarășie, idei false despre Dumnezeu (aspect central); rău cauzat propriei persoane, condiționări, obiceiuri, frică, posesiune (aspect stâng).

Sahasrara chakra : ateism, dogmatism, lipsa dorinței de integrare .

Blocajele corpului subtil pot avea, în timp, consecințe grave, dacă nu sunt depistate și înlăturate .
Menționăm câteva cu titlu de exemplu :

Blocaje ale canalului stâng : supunere și acceptare a agresiunii, obiceiul de a se plânge, tulburări emoționale, plictiseală, apatie, nostalgie, depresie și alte boli psihice (de la cazuri benigne la posesiuni, schizofrenie).

Blocaje ale canalului drept : agitație mentală dezordonată și fără răgaz, epuizare, neliniște, instabilitate, iritabilitate, agresivitate, dominație.

Blocaje ale Muladhara chakra : constipație, deficiențe mentale (aspect drept); cancer de uter sau de prostată (aspect central); dezechilibru al canalului simpatic stâng (aspect stâng).

Dr.C.Tudor

Notă: la redactarea articolului au fost folosite conceptele expuse în volumul Adevărul despre Yoga de Dan Costian, având îngăduința autorului, căruia îi mulțumim și pe această cale.

INVĂȚĂTURA LUI BUDDHA

ADEVĂR, CREDINȚĂ ȘI TOLERANȚĂ

ADEVĂRUL nu poartă etichetă : nu e nici buddhist, nici creștin, nici hindus și nici musulman. Adevărul nu e monopolul nimănui, tot așa cum, de exemplu, dragostea unei mame pentru copilul său nu e creștină sau buddhistă; e dragoste maternă, fără nici o altă calificare . Etichetele sectare sunt un obstacol pentru libera înțelegere a Adevărului; ele introduc în spiritul omului prejudecăți dăunătoare.

Adesea se ridică întrebarea dacă buddhismul e o religie ori o filozofie. Nu contează cum îi spunem. Buddhismul rămâne ceea ce este, oricare ar fi eticheta pe care i-o aplicăm. Numele pe care îl dăm învățăturii lui Buddha nu e esențial. "Ce conține un nume? Ceea ce numim trandafir, sub alt nume ar mirosi la fel de plăcut".

Pentru un căutător al Adevărului , e lipsit de importanță să știe de unde provine o idee. Originea și dezvoltarea unei idei sunt treaba istoricului. Pentru a înțelege Adevărul, nu e necesar să știm dacă învățătura provine de la Mahomed sau un altul. Esențialul e să pricepem, să înțelegem lucrurile. O relatare din Majjhima-nikaya (sutra 140) ilustrează acest concept.

Buddha a întâlnit, în atelierul unui olar, un tânăr ce sosise înaintea lui. Remarcând comportarea lui corectă, l-a întrebat care e maestrul său, a cui doctrină o urmează ?

- O, prietene, îi răspunse acesta, e singuraticul Gautama, vlăstar al tribului Sakya, care a părăsit familia Sakya pentru a deveni un pustnic. Se bucură de o reputație celebră, potrivit căreia e un Arhant, un deplin Iluminat. El e Maestrul meu și-i urmez doctrina.

- Unde locuiește acum acest Preafericit, Arhantul, cel deplin Iluminat ?

- În ținutul din nord se află, prietene, o cetate numită Savatthi. Acolo trăiește acum Preafericitul, Arhantul, cel deplin Iluminat .

- L-ai văzut vreodată pe acest Preafericit? L-ai recunoaște dacă l-ai vedea?

- Nu l-am văzut niciodată pe acest Preafericit și nu l-aș recunoaște dacă l-aș vedea.

Buddha îi spuse atunci, fără a-și dezvălui identitatea:

- O, bhikku, te voi învăța doctrina. Ascultă cu atenție ce voi spune.

El a rostit pentru tânărul om o cuvântare remarcabilă, explicându-i Adevărul (Nirodha, al treilea Adevăr Nobil). Abia la sfârșitul acestui discurs, tânărul singuratic, al cărui nume era Pukkusati, a înțeles că cel ce i-a vorbit era însuși Buddha . Atunci, s-a ridicat, și mergând dinaintea lui Buddha, s-a prosternat în fața Maestrului, cerându-și iertare că, în ignoranța lui, îl numise "prieten". În fine, l-a rugat să-l primească în ordinul monastic (Sangha).

Din această povestire rezultă limpede că Pukkusati, în timp ce-l asculta pe Buddha și-i pricepea doctrina, nu știa nici cine îi vorbea și nici de la cine provenea învățătura. Dar el a descoperit în aceasta Adevărul, fără etichetă. Dacă leacul e bun, boala e tămăduită. Puțin contează cine l-a preparat și de unde vine.

Odată, Buddha trecea printr-un orașel numit Kesaputta ,din regatul Kosala. Locuitorii erau cunoscuți sub numele de Kalama. Aflând că Buddha se găsea la ei, Kalama merșeră și-i cerură sfatul:

-Stăpâne, pustnicii și brahmanii care trec prin Kesaputa răspândesc și laudă propriile doctrine și le condamnă și le disprețuiesc pe ale altora. Apoi vin alți pustnici și brahmani care, la rândul lor, expun și preamăresc propriile doctrine și le condamnă și le batjocoresc pe ale altora . Dar noi, stăpâne, rămânem mereu nedumeriți și nesiguri în a ști care dintre venerabilii pustnici și brahmani a spus adevărul și care a mințit .

Atunci , Buddha le-a dat sfatul care a rămas unic în istoria religiilor:

- Da, Kalama, e firesc să vă aflați în nedumerire și nesiguranță, căci îndoiala porcede dintr-un subiect îndoielnic. Acum, ascultați, Kalama: nu vă lăsați călăuziți de relatări, de tradiție sau de ceea ce ați auzit. Nu vă lăsați îndrumați de autoritatea textelor religioase, nici de simpla logică sau interpretare, nici de plăcerea de a specula asupra părerilor, nici de posibila veridicitate, nici de gândul: "el e Maestrul nostru". Ci, Kalama, atunci când știți prin voi înșivă că anumite lucruri sunt neprielnice (akusala), false și rele, atunci renunțați la ele. Și când prin voi înșivă știți că anumite lucruri sunt prielnice (kusala) și bune, atunci acceptați-le și urmați-le" (Anguttara-nikaya, Ed.Devamitta Thera, Colombo 1929, p.115).

Buddha le spunea bhikkhu (termen având semnificația de "cerșetor", "cel care își agonisește hrana prin cerșit", folosit pentru a-i desemna pe călugării buddhiști, îndeosebi în țările doctrinei Theravada: Lanka, Birmania, Thailanda, Cambodgia și Pakistanul oriental) și discipolul trebuie chiar să-l examineze pe Tathagata (literal : "cel care a ajuns la Adevăr", folosit de Buddha când se referea la el însuși) , astfel încât să fie pe deplin convins de valoarea veritabilă a Maestrului pe care îl urmează (Vimasaka-suttra, nr.47 din Majjhima-nikaya).

Cei ce studiază istoria religiilor sunt surprinși nu numai de libertatea gândirii, ci și de toleranța permisă de Buddha.

Odată, la Nalanda, șeful unei familii importante și bogate, pe nume Upali, care era un binecunoscut discipol laic al lui Nigantha Nataputta (Jaina Mahavira, de la care se revendică religia jainistă), a fost trimis special de Mahavira însuși, pentru a-l întâlni pe Buddha și a-l învinge într-o controversă pe tema Karmei, în care concepția lui Buddha era diferită de a lui Mahavira. Contrar așteptărilor sale, Upali a fost până la urmă convins că modul de a vedea al lui Buddha era corect și cel al maestrului său era greșit. Atunci l-a rugat pe Buddha să-l accepte ca discipol laic (upasaka). Dar acesta i-a propus să reflecteze bine și să nu se grăbească, deoarece "e bine pentru oameni renumiți ca tine să cugete cu grijă". Când Upali și-a exprimat din nou dorința, Buddha i-a cerut să continue să-l respecte și să-l susțină pe vechiul său maestru religios așa cum o făcuse și până atunci (Upali-suttra nr.56 din Majjhima-nikaya)

Marele împărat buddhist Asoka (sec.al III-lea î.e.n.)urmând acest exemplu nobil de toleranță și de înțelegere , a onorat și a susținut toate celelalte religii în vastul său imperiu . Într-unul din edictele sale, gravat în stancă, al cărui text e încă lizibil în zilele noastre, împăratul declara: "Nu trebuie să cinstim doar religia proprie și să condamnăm religiile celorlalți, ci să cinstim religiile celorlalți pentru un motiv sau altul. Procedând astfel ajutăm la dezvoltarea propriei religii și le aducem celorlalți un serviciu. Acționând altminterea, săpăm groapa propriei religii și facem rău religiilor altora. Oricine cinstește propria religie și condamnă religiile altora, o face desigur, din devoțiune pentru propria religie, gândind: "îmi voi slăvi propria religie". Dar dimpotrivă, procedând așa, dăunează propriei sale religii. De aceea înțelegerea este bună: fie ca toți să asculte și să binevoiască să asculte doctrinele altor religii" (Edictul Stâncii XII)

Acest spirit de toleranță și de înțelegere a fost, de la început, unul din idealurile cele mai de preț ale culturii și civilizației buddhiste. De aceea nu se întâlnește nici măcar un exemplu de persecuție, nici o picătură de sânge vărsată întru convertirea oamenilor la buddhism, nici în propagarea lui de-a lungul unei istorii de două mii cinci sute de ani. El s-a răspândit pe tot continentul asiatic și numără astăzi peste cinci sute de milioane de adepți.

Aproape toate religiile se bazează pe credință - o credință mai curând "oarbă", se pare. Dar în buddhism, se pune accentul pe "a vedea, a ști, a pricepe" și nu pe credință. În textele buddhiste se întâlnește termenul "saddha" (sraddha, în sanskrită) care e tradus în general prin "credință". Dar saddha este de fapt o "încredere" născută din convingere, iar aspectul ce e interpretat drept "credință" în acest cuvânt are semnificația devoțiunii față de Buddha, față de Dharma (Învățătura) și de Sangha (colectivitatea buddhistă).

Problema credinței se pune atunci când nu există viziune (în toate sensurile cuvântului). De îndată ce vedem, problema credinței dispăre. Dacă vă spun că am un giuvaer în palma închisă, pentru dumneavoastră se pune problema credinței, căci nu vedeți ce am în palmă. Dar de îndată ce deschid palma și vă arăt giuvaerul, nu mai e vorba de "a crede".

Musila, un discipol al lui Buddha i-a spus altui călugăr: "Prietenule Savittha, fără devoțiune sau credință, fără înclinație, fără tradiție, fără a lua în seamă rațiunile aparente, fără a mă complăce în speculații asupra părerilor, știu și văd că încetarea devenirii este Nirvana" (Samyutta-nikaya II, Ed. PTS, p.117). Iar Buddha a zis: "O, bhikku, spun că distrugerea necurățeniilor și impurităților este treaba celui care știe și vede și nu a celui care nu știe și nu vede" (idem III, p.152).

(va urma)

Walpola Rahula, *L'enseignement du Buddha*, Ed. du Seuil, Paris 1961

(text prelucrat)

TRADIȚIE

SUTRELE LUI PATANJALI DESPRE YOGA

Aforismele lui Patanjali referitoare la Sutele Yoga sunt cuprinse în patru capitole și sunt în număr de aproximativ două sute. Se crede despre autorul acestor aforisme că este același Patanjali care a scris celebrul comentariu al aforismelor lui Panini, cunoscut sub numele de Mahabhasya sau Marele Comentariu. Tot lui i se atribuie și o lucrare importantă de medicină. Dacă acestea sunt adevărate, înseamnă că el n-a fost numai un mare gramatician și un mare filosof, ci și un valoros medic. El a făcut recomandări atât pentru trup, cât și pentru minte și spirit. Se consideră, în general, că Patanjali a trăit cu trei secole înainte de Christos.

Lui Patanjali i se atribuie legalizarea științei spirituale în India. Lucrările sale descriu o disciplină multilaterală care implică exercițiile fizice (Hatha Yoga), controlul respirației în vederea opririi gândurilor (Raja Yoga), meditația (Dhyana Yoga) - care se obține după ce mintea și-a găsit liniștea - dragostea pură față de divin (Bhakti Yoga), comportamentul etic (Karma Yoga) ca și studiul intelectual, numeroase tehnici de purificare etc. etc.

Sistemul lui era conceput pentru a-l pregăti pe aspirant prin purificarea, echilibrarea și fortificarea plexurilor și canalelor energetice, care formează corpul subtil. După cum spunea Patanjali, corpul subtil este mecanismul cu ajutorul căruia se obține realizarea Sinelui.

Sistemul Yoga al lui Patanjali constituie baza tuturor celorlalte sisteme Yoga atât de răspândite în ziua de azi. Interesant este însă faptul că el nu a intenționat ca aceste discipline să fie folosite separat excluzând unele dintre ele. Dimpotrivă, el a accentuat necesitatea unei folosiri integratoare a acestor tehnici variate, în funcție de necesitățile individuale, pentru a dobândi armonia trupului, minții și sufletului. El nu a recomandat nici folosirea sistemelor paradoxale de "yoga sexuală" (ce eronat au fost denumite "tantrice"), atât de la modă azi, și nici dobândirea de "siddhi" (puteri oculte, cum ar fi levitația, călătoriile în astral, percepțiile extrasenzoriale). Patanjali a avertizat într-adevăr împotriva practicării lor, acestea fiind atât distrugătoare ale mecanismului subtil cât și primejdioase pentru ascensiunea căutătorului, în general.

Acest articol este o sintză a aforismelor lui Patanjali despre Yoga, în care sunt descrise modul de pregătire și disciplinarea corpului subtil în vederea efectuării experienței de realizare a Sinelui.

Cuvântul Yoga provine din rădăcina unui verb sanskrit care înseamnă "a medita". Alții spun că ar deriva din rădăcina unui alt cuvânt care înseamnă "a se uni"; se spune că "yoke" din engleză (a uni, a împerechea, a înjuga animale) este unul și același cuvânt cu Yoga. Ambele rădăcini sunt posibile, iar în cazul rădăcinii "a se uni", Yoga ar însemna știința care predă metoda de unire a sufletului uman cu Dumnezeu, adică știința realizării Sinelui.

În mod esențial filosofia lui Patanjali este dualistă. Jiva ori Purusha sau identitățile umane sunt entități individuale separate care există separat de o veșnicie; la fel se întâmplă și cu Prakriti, și cu Ishwara

sau Dumnezeu. Există astfel credința în trei principii eterne coexistente: Dumnezeu, Omul și Materia. Dar omul este implicat în materie, căzut fiind din stadiul său de puritate de odinioară. Scopul Yoga este să-l elibereze pe om din plasa materiei. Dar cea mai evoluată formă de existență a materiei este mentalul - un termen care include ceea ce, din punct de vedere tehnic, se cunoaște sub numele de Manas (subconștient), Ahamkara (ego) și Buddhi (intelect). Discipolilor lui Sankhya nu trebuia să li se spună că primul produs creat de Prakriti sau rădăcina-materie este Mahat ori Marele Principiu, adică Buddhi, după care venea Ahamkara sau principiul eu-lui, cel prin care materia poate funcționa ca "eu"; și la sfârșit Manas sau materia care era vehiculul gândului. Aceste trei vehicule - al gândului (Manas), al eu-lui (Ahamkara) și al Rațiunii Pure (Buddhi) - constituie mentalul sau forma subtilă a Materiei. Problema pe care o tratează Yoga este cea a eliberării din cătușele a acestei minți limitate.

Când omul se poate elibera de toate aceste vehicule, rămâne într-o formă proprie numită Svarupa. Ea nu e făcută din materie prakritică. Este vorba de acel trup care-i aparține omului din vremuri imemorabile, trupul în care el locuiește în Mukti (eliberare) în lumile supra-celeste. Este vorba de acel trup în care Dumnezeu Triunic acționează direct: Ishwara, Prana și Shri, sau Tatăl, Fiul și Sfântul Duh (Zeița sau divinitatea feminină). Acest Svarupa-deha este trupul adevăratei conștiințe sau ceea ce gnosticii numeau trupul lui Christos. El este corpul pur și nepieritor, corpul spiritual.

Dar când omul nu se găsește în această Formă-Proprie (Svarupa), el acționează în mod natural în vehicule inferioare, de aceea forma sa va fi dată de aceste vehicule, fie ea materie buddhică, ahamkarcă sau manasică. De fapt, chiar și în psihologie, omul este reprezentat de aceeași triadă: Ahamkara (ego-ul), Buddhi (intelectul) și Manas (superego-ul, libidoul, subconștientul).

Indiferent în ce formă materială inferioară se găsește, conștiința umană este întotdeauna duală - ea e supusă pe rând plăcerii sau durerii. Plăcere sau durere, fericire sau nefericire, toate sunt semnele unei conștiințe ce funcționează doar ca mental. Conștiința Svarupa este însă dincolo de toate aceste suferințe.

Pe lângă această împărțire primară a tipurilor de conștiință în funcție de natura lor, mai există una calitativă ce cuprinde cinci elemente: (1) poate exista o conștiință adevărată a unei realități obiective - ceva ce se află în afara omului și a vehiculelor sale; (2) poate exista o conștiință eronată a realității exterioare; (3) poate fi o halucinație; (4) poate fi o non-percepție a nimic exterior, ci doar a ceea ce rămâne; (5) poate fi o retrăire a vechilor percepții. Cu alte cuvinte, conștiința privită din punct de vedere subiectiv sau emoțional conține: (i) percepții; (ii) false percepții; (iii) halucinații; (iv) somnul și (v) memoria.

Trebuie deci controlate atât aspectul emoțional, cât și cel intelectual al mentalului - sau Omul Triunic. Dar cum se face controlul? Răspunsul este: prin practică statornică și prin absența atașamentului sau a pasiunii. Prin această practică (Abhyasa), urmată constant și perseverent, mentalul se va îndrepta - cu ajutorul discriminării (Viveka) - către un singur țel, adică spre obținerea stării de conștiință fără gânduri (Nirvichara).

În ceea ce privește partea emoțională a mentalului, ea poate fi controlată prin Vairagya sau absența pasiunii. Plăcere sau durere, atracție sau repulsie, iubire sau ură pot fi controlate numai prin indiferența față de lume, prin conștientizarea faptului că nimic nu merită să fie dorit, iubit sau urât, nici aici și nici în vreo altă lume. Cea mai înaltă formă de Vairagya va fi obținută când omul va înțelege că el e separat de orice vehicul prakritic și când va putea spune: "Eu nu sunt nici trup, nici dorință, nici mental, nici rațiune, nici ego - eu sunt Spiritul".

Starea de Samadhi (sau meditația adevărată), determinată de dorința pură, de practica statornică și de absența pasiunii, cuprinde două elemente: Samaprajnata și Asamprajnata. La început omul a îndepărtat din conștiință toate impresiile externe, dar activitățile sale interne inițiate de la sine nu au încetat. La alți oameni însă, chiar și aceasta încetează.

Există unele entități a căror conștiință se află în mod natural în starea de Samadhi, pe care ele nu au dobândit-o prin vreun efort anume. Acestea sunt categoriile de ființe numite Videha și Prakritilaya. Conștiința lor e cosmică. Videha sunt Zeitățile și ele sunt eliberate (Mukta) încă de la început, dar într-o viitoare Kalpa ele pot intra în ciclul lumii. Prakritilaya sunt Adhikari Purusha, adică marii deținători ai îndatoririlor din ierarhia cosmică. Ei sunt ființele perfecte dintr-o Kalpa anterioară care au obținut realizarea Sinelui și care s-au perfecționat singure în continuare.

Videha și Prakritilaya nu au nevoie de Yoga, dar pentru entitățile obișnuite metoda de evoluție dincolo de funcțiile mentale este meditația, de aceea, pentru a deveni un bun Yoghin trebuie cultivată această capacitate.

Rapiditatea succesului depinde de forța dorinței pure a căutătorului de a ajunge la adevăr. Cea mai bună și cea mai sigură metodă de Yoga este dragostea de Dumnezeu. Iubindu-L pe Dumnezeu din toată inima veți ajunge rapid la oprirea tuturor funcțiilor mentale. Dumnezeu este un spirit neatins de tristețe, acțiune sau consecințe. El este Omniscient, este Învățătorul a tot și a toate în vecii vecilor.

Numele Său mistic este OM (AUM). În trecut, înțelepții obișnuiau să recite numele OM, meditănd constant asupra literelor sale și a semnificației lor; toate obstacolele în calea meditației erau astfel îndepărtate, iar Sinele interior se putea manifesta. Piedicile în calea meditației sunt letargia, hiperactivitatea și gândirea excesivă. Dar când atenția se concentrează, nu mai există nici durere sau mâhnire, nici stress, nici greutate în respirație. Pentru a obține concentrarea și pentru a îndepărta aceste obstacole, aspirantul trebuie să-și fixeze atenția pe Un Punct, Un Adevăr care există între gânduri. Desigur, cel mai înalt Adevăr este Dumnezeu, de aceea atitudinea constantă trebuie să fie cea de teamă și respect față de legile divine.

Aspirantul trebuie să-și supravegheze cu strictețe comportamentul față de alții. Când are de-a face cu ceilalți, el trebuie să manifeste dragoste și compasiune. Nu trebuie să aibă nici un fel de sentiment de gelozie față de ei și să simtă compasiune față de cei care suferă. Nu trebuie să fie aspru față de suferințele celorlalți, trebuie să fie mulțumit de cel virtuos și să-l ierte pe păcătos. Acestea sunt atributele morale pe care trebuie să-ncerce să le cultive.

Există totuși câteva metode speciale care pot instaura rapid starea de meditație: una dintre ele este reglarea respirației. O inspirație și o expirație uniformă duc la încetinirea asaltului gândurilor, lărgindu-se astfel spațiul dintre gânduri, acest interval constituind de fapt meditația adevărată. De asemenea, de real ajutor este fixarea atenției în diferite părți ale corpului, cum ar fi zona fontanei (Talu) de pe cap. Prin aceste metode se dezvoltă simțurile subtile, iar atunci când practicantul dobândește cunoașterea existenței divine chiar de la sursă, îndoielile sale sunt alungate și resimte mai intens dorința de a-și urma calea.

Respectiva persoană își poate pune atenția pe câțiva mari sfinți sau înțelepți, cum au fost Zoroastru, Buddha, Christos, Mama Primordială (soția lui Shiva, care dă realizarea Sinelui) și își poate orienta devoțiunea către aceste personalități.

Prin concentrarea asupra obținerii conștiinței fără gânduri, toate impuritățile mentale sunt îndepărtate, iar mintea capătă claritatea cristalului pur care va reflecta cu adevărat și corect toate obiectele ce-i sunt prezentate. Ele nu vor mai fi imagini distorsionate, întunecate sau estompate de către ego sau condiționările individuale. Vehiculul mental va fi purificat, iar cunoașterea dobândită acum va fi cu mult mai aproape de adevăr decât oricare alta avută în trecut. Dacă mentalul este încă activ, atunci va fi totuși un element participant la această cunoaștere, iar ideile și amintirile din trecut vor nuanța această cunoaștere. Acest stadiu se numește Savitarka sau meditație combinată. Dar atunci când mintea nu reflectă decât obiectul, fără să-i adauge nimic din propriile asocieri sau înmagazinări, aceasta e conștiința pură, este Nirvichara Samadhi. În acest stadiu lumina Sinelui iluminează mintea purificată.

Aici nu este vorba doar de un cristal pur care reflectă cu fidelitate obiectele exterioare, căci el este iluminat ca de o lumină care dormitase în cel mai tainic centru al său. O astfel de minte se numește purtătoare de Adevăr. Adevărul se află atât în interiorul cât și în exteriorul său - o revărsare de adevăr, un copac purtând fructul adevărului, o femeie din care rodește adevărul. Până în acel moment obiectele percepute de minte nu erau decât idei și deducții, numai gânduri. Acum mintea este golită și devine doar martor al obiectelor exterioare, fără analize, fără prejudecăți sau condiționări. În acest fel obiectul este cunoscut mai corect și mai în esență decât a fost înainte. Golind creierul de ego și superego, el devine pregătit pentru experiența realizării Sinelui. Norii ego-ului și ai condiționărilor se destramă pentru a genera conștiința subtilă ce urmează realizării Sinelui. În acest stadiu al conștiinței, Nirvichara nu este decât un prim stadiu, iar creierul devine conștient de dimensiunea subtilă a energiei divine care e dincolo de simțuri. Cel care meditează poate percepe conținutul adevărului subtil al oricărui obiect prin simpla fixare a atenției pe acesta. Creierul nu mai este umbrit și menținut în ignoranță de către ego, ci e trezit la adevărata sa capacitate spirituală.

Arta Yoga constă în aducerea sub control și în purificarea celor trei vehicule inferioare ale omului: trupul, mentalul și intelectul - controlate de corpul subtil. Ultimul urmează a fi purificat și menținut sub control prin ceea ce se numește practică ascetică: trezirea de dimineață, baia, postul, suportarea privațiunilor etc., pe scurt tot ceea ce se încadrează sub numele de Tapas sau austerități. Meditația este cheia eliberării din mărginirile minții. Un om ignorant nu poate fi Yoghin. Corpul spiritual trebuie dezvoltat printr-o devoțiune totală față de Dumnezeu, deci un ateu nu poate deveni un Yoghin adevărat.

Cele trei ajutoare: austeritățile, meditația și resemnarea în fața voinței lui Dumnezeu - facilitează meditația și îndepărtează "suferința". Termenul de "suferință" este un nume tehnic dat anumitor dezechilibre intelectuale și emoționale la care sunt supuse toate ființele. Aceste dezechilibre sunt în număr de cinci: avariția, mânia, desfrâul, egoismul și inima împietrită sau lipsa dragostei frățești.

Asanele din Hatha Yoga (poziții pentru exerciții Yoga) descrise de Patanjali au fost concepute pentru a deschide anumite canale și centre energetice. Acestea necesită supravegherea unui maestru autentic iluminat, care să aibă capacitatea de a percepe prin simțurile sale starea corpului subtil al discipolului

pentru a putea localiza și a diagnostica natura blocajelor subtile, care să știe ce asane anume sunt necesare pentru a le corecta.

De aici lucrurile au degenerat în practicarea nediscriminatorie și nerațională a asanelor din Hatha Yoga așa cum recomandă pe scară largă multe "școli" și "profesori" de yoga și care adesea nu dau nici un rezultat, practicarea lor devenind ea însăși o cauză a dezechilibrelor subtile ce pot împiedica în final procesul de realizare a Sinelui.

Trebuie să fim, de asemenea, prudenți față de numeroasele școli de yoga și de meditație, care sunt de fapt organizații orientate spre obținerea de profit. De exemplu, în Australia și în diferite țări occidentale, este comercializată în prezent pe scară largă o tehnică autointitulată "raja yoga". Redactorii presei au fost atrași de această tehnică, deoarece susține că ar fi fidelă sistemului Raja Yoga al lui Patanjali.

Curând am descoperit că așa-zisa "raja yoga" presupunea, de fapt, o formă obscură de meditație asupra "celui de-al treilea ochi" al cărei scop erau călătoriile în astral pe alte planete și în alte dimensiuni - adică tocmai tehnicile oculte împotriva cărora ne avertizase Patanjali ! Mai mult chiar, termenul "raja yoga" inducea în eroare deoarece nu avea nici o legătură cu adevărata Raja Yoga tradițională (dar de care se profita, fără îndoială), aceasta fiind în realitate o născocire a fondatorului tehnicii, care venea din Rajahstan, India ! Există multe tehnici de Yoga și de meditație la îndemâna tuturor - a căror majoritate nu trece proba timpului și a tradiției, și a căror credibilitate nu se bazează decât pe terminologia străveche, pe câteva expresii metafizice repetate papagalicește, sau pe portretul învechit al vreunui guru îmbrăcat în costum de epocă - dar printre toate aceste flori artificiale, trebuie să existe și un trandafir adevărat pe care toate celelalte să-l fi imitat.

Vă dorim mult succes în a-l descoperi !

(articol preluat din revista "Knowledge of Reality" nr.4/1994, Australia; traducerea: prof.Manuela Toader)

ISTORIE

RĂDĂCINI SPIRITUALE STRĂVECHI ÎN DACIA

Tentativa pe care o întreprindem, pentru a descifra unele sensuri profunde ale spiritualității în antichitatea atât de puțin cunoscută a locuitorilor acestor ținuturi, se dovedește deopotrivă pasionantă, dar și generatoare de riscuri; ne referim mai cu seamă la ispita, care i-a încercată pe mulți, de a luneca pe o pantă patriotardă. Incercând să evităm această greșală, punctul nostru de plecare, îl va reprezenta opera a doi autori români, ce constituie o referință în materie.

Este neîndoios că atât Mircea Eliade, cât și mai puțin celebrul Vasile Lovinescu, au fost niște autentici cărturari. În pofida acestui fapt, nici unul din ei nu a avut o cunoaștere iluminată, deoarece nu au fost capabili să ajungă la esență, în pofida unor intuiții surprinzătoare, dar rămase fără finalitate, ori conducând la piste false.

Desigur, între cei doi autori există deosebiri marcante. Este suficient să observăm rigoarea lui Eliade, îmbinată cu prudența caracteristică omului de știință, atunci când avansează ipoteze, și să o comparăm cu înclinația vădită către speculație a lui Lovinescu, antrenat adeseori, în focul pasiunilor sale căutări, pe terenul primejdios al unor aserțiuni insuficient fundamentate. În ceea ce-l privește pe acesta din urmă nu putem fi de acord cu exegeții care îl considerau un inițiat ("Cuvânt înainte" la Vasile Lovinescu, Dacia hiperboreană, Cartea Românească, București 1993, p.9). Si aceasta cu atât mai mult cu cât, din nefericire, împrejurările l-au plasat pe Lovinescu în sfera de influență a unui fals maestru, ale cărui preocupări theosofice și-au pus amprenta nefastă pe opera discipolului român, ce a vădit deopotrivă înclinații către ocultism și alchimie. Consecința a fost alterarea capacității acestuia de a discerne între Adevăr și falsa cunoaștere. Cele arătate pot explica îndeajuns de ce Eliade a ajuns o celebritate mondială, pe când visătorul Lovinescu a rămas apreciat doar de o clientelă îngustă de intelectuali, pe care i-au apropiat afinități comune.

* * *

CADRUL GEOGRAFIC ȘI ISTORIC

În anii 1936-1937, o revistă pariziană avea să publice, sub pseudonimul Geticus, studiul La Dacie hyperboréene. Destinul ciudat al lucrării va face ca ea să fie republicată (în Italia și apoi în Franța) după o jumătate de veac, iar în țara de origine, de data asta sub adevăratul nume al autorului, abia în 1993 (V.L., op.cit.).

Lovinescu a avansat aici ipoteza a ceea ce numea "marea migrație hiperboreană", înțelegând prin aceasta "o coborâre din indistincția polară primordială în multiplele manifestări secundare ale ciclului".

S-a considerat că, în decursul mileniilor, s-a produs o deplasare a spiritualității avansate, de la nord către sud, de-a lungul unei verticale coborând din zona polară, trecând prin Grecia, pentru a culmina în Egipt, concomitent cu o dezvoltare pe orizontală, ce urmărea paralela nordică de 450 (deci mediana dintre pol și ecuator), având în extrema vestică pe celți, iar la răsărit China și Japonia. Cercetări arheologice efectuate în anul 1992 în apropierea orașului Aomori din arhipelagul japonez, au scos la iveală morminte, resturile unor coloane de 20 m înălțime și numeroase obiecte de ceramică Jomon, având o vechime de 5500 de ani. Este dovada existenței în Japonia a unei străvechi și dezvoltate civilizații, ce nu era cu nimic mai prejos decât cea pelasgică sau cea sumeriană (România liberă, 4 martie 1995, p.7). Cât despre meridianul de 450 al dezvoltării spiritualității, acesta corespunde, după cum se va vedea mai jos, uneia din principalele direcții de răspândire a limbilor indo-europene. Teritoriul României, ocupat în vechime de geto-daci, s-ar fi aflat, deci, la răscrucea acestor două axe ale spiritualității. Nu se poate nega faptul că acest teritoriu prezintă o serie de caractere specifice, care îl singularizează de rest. Forma sa, aproximativ rotundă, este în mod natural delimitată (așa cum în vechime era delimitată incinta sacră de spațiul profan), prin cursurile Dunării la sud, al Tisei la vest și al Nistrului la est. Simbolismul celor trei fluvii poate sugera analogia cu cele trei canale principale ale structurii subtile energetice: Ida, Sushumna și Pingala, asupra cărora vom reveni. Ele sunt desemnate în sanskrită prin cuvântul "nadi" ce înseamnă "râu" și corespund celor trei fluvii sacre din India: Gange, Saraswati și Yamuna. Inelul acvatic (exterior) format de fluviile Daciei, sugerează că în mijlocul lor se află o insulă. De altfel, România e considerată a face parte - în geografia subtilă admisă de Sahaja Yoga - din "vidul" planetar, în sanskrită Bhava Sagara sau Oceanul Iluziilor.

Si din punct de vedere al reliefului, ceea ce constituia odinioară centrul spiritual și administrativ al Daciei, adică platoul transilvan, se ridică din intinsul câmpiei, asemenea unei insule, străjuite de cel de-al doilea inel (interior) al munților Carpați și al Apusenilor. Urmărind paralela 450 remarcăm că este singura proeminență ce domină imensa câmpie care se întinde de la Alpi până la hotarul apusean al Chinei. În acest cadru, creuzetul adăpostit în inima Carpaților reprezintă singurul ținut definit de natură în mod geografic unitar.

Evoluția istorică avea să confirme acest caracter special al teritoriului, căci el va rămâne o "insulă a latinității", dovedind, de fapt, menținerea vechilor tradiții (lingvistice, limba română fiind 70% latină, concomitent cu păstrarea caracterelor rasiale dacice, dar și a spiritualității, după cum vom vedea). Popoarele migratoare nu au reușit să altereze continuitatea acestei tradiții, deși au slavizat popoarele de la sud și sud-vest de Dunăre precum și pe cele din partea răsăriteană și i-au hunizat pe cei din nord.

De pe poziții pur speculative, Roxana Cristian și Florin Mihăescu susțin că pe aceste meleaguri se proiectează constelația Dragonului, care corespunde lanțului carpatic, cu capul în platoul Boemiei, corpul (inima) în Carpații noștri și coada în Balcani, iar Polul ceresc (centrul cercului de precesie) de pe spira principală a corpului Dragonului este proiectat în platoul Transilvaniei unde se află centrul spiritual (op.cit., p.11).

Vastul teritoriu de pe ambele maluri ale Dunării cuprins între Carpații Slovaciei și nordul Greciei, de la bazinul Tisei la Nistru, gurile Bugului și Marea Neagră, era locuit în antichitate de marele popor indo-european al tracilor, ce cuprindea peste o sută de formații tribale și gentile și despre care Herodot afirmase că sunt cel mai numeros popor după indieni. Dintre acestea, triburile daco-getice erau cele mai mari și cele mai puternice și se singularizau prin omogenitatea limbii și cultura lor mult mai avansată; numele de geți era folosit cu precădere de greci, în timp ce romanii le spuneau acestora daci. De altfel, Strabon a arătat că ei formau același popor, "vorbind aceeași limbă" (Geografia VII, 3.13). Pliniu susținea că dacii și tracii sunt același neam.

După cum amintea Vasile Lovinescu, nenumărate surse antice i-au desemnat pe geto-daci ca fiind un popor hiperborean (op. cit., p.18-20). Le prezentăm în ordine cronologică.

Eruditul poet grec Pindar (c.518-c.438) afirmase că Apollo, după zidirea Troiei, s-a reîntors în patria sa de pe Istru (Dunăre), la hiperboreeni: "x nthon epeigen...es Istron elaLnon" (Olymp VIII, 47).

În secolul al treilea, înainte de era creștină, Apollonius din Rhodos arătase că hiperboreenii sunt pelasgi locuind în nordul Traciei (Argonautica II, 5.675).

Vergilius Maro (70-19), vestitul autor al Eneidei scria despre Orfeu: "Singuratec, cutreera ghețurile hiperboreene și Tanais (Donul) acoperit de ghețuri, și câmpiile niciodată fără zăpadă, în jurul munților Riphei (Carpați), până ce femeile trace, mâniate de disprețul său îl sfâșiară": "Solus hyperboreas glacies, Tanaimque nivalem/ Arvaque Riphaei nunquam viduata pruinis/ Lustrabat, raptam etc." (Georgica IV, 5.517).

În cunoscutul său stil elegiac, poetul Ovidiu (43 î.e.c. - 18 e.c.) își deplânga exilul sub axul boreal, la stânga Mării Negre: "Vita procul patria, peragenda sub axe boreo/ Qua maris Euxini, terra sinistra jacet" (Tristia IV, 41-42) și îi scria prietenului său Macro la Roma că îi vorbea în gând de sub axul boreal în țara geților: "gelido...sub axe, inque getas" (Pontice II, 19. 40-45).

La începuturile erei creștine, marele geograf și istoric Strabon (c.63/58 î.e.c.- 21/25 e.c.) consemna: "Primii care au descris diferitele părți ale lumii spun că hiperboreenii locuiau deasupra Pontului Euxin (Marea Neagră) și a Istrului" (Geografia XI,6.2).

Intr-o frumoasă epigramă, Martial (40-104) îi scria lui Marcellin: "soldat Marcellin, tu pleci acum ca să iei pe umerii tăi cerul hiperborean și astrele Polului getic": "Miles, hyperboreos modo, Marcelline, triones/ Et getici tuleris sidera pigra poli" (Epigrame IX, 45). În epistole, el numește triumful lui Domițian asupra dacilor: "hyperboreus triumphus" (Epistulae VIII, 78), comentând: "De trei ori a trecut prin coarnele perfide ale Istrului sarmatic; de trei ori și-a scăldat calul în zăpada geților; mereu modest, el a refuzat triumful pe care-l merita și n-a adus cu sine decât renumele de a fi învins lumea hiperboreenilor" (Epistulae VIII, 50).

Geograful Ptolemeu, activ între 127 și 141 sau 151, amintea în Geografia (III, 10) de fortăreața dacică Piribori-dava de pe Hierasus (Siret), numele indicând, după opinia lui Lovinescu, o cetate (dava) hiperboreană.

Clement din Alexandria (mort în jurul anului 215) îi atribuia lui Zalmoxis epitetul de hiperborean (Stromateis IV, 213).

Macrobiu (activ c.400) amintea de "regiunile udate de Don și Dunăre...pe care antichitatea le numea hiperboreene": "Regiones quas praeterfuluunt Tanais et Ister, omnesque super Scythiae locum quorum indigenas vetustas hyperboreos vocavit" (comentariul la Somnium Scipionis II, 7).

După cum vom avea ocazia să constatăm, Lovinescu nu ezită să se lanseze în speculații, pentru a putea concluziona: "pare bine stabilit că Dacia a fost sediul Centrului Suprem într-o vreme foarte îndepărtată" (p.30).

În ceea ce ne privește, credem că sunt posibile alte argumente, care să susțină o aserțiune mai puțin ambițioasă și anume, că geto-dacii au avut personalități care atinseseră un elevat nivel de cunoaștere spirituală. Este tema pe care ne propunem să o dezvoltăm în viitorul articol al serialului nostru.

* * *

Unora dintre cititori li se va părea exagerată tentativa de a apropia tradiția perpetuată la locuitorii acestor ținuturi, de cele existente pe alte meleaguri, între care îndepărtata Indie. Pentru a le risipi orice rezerve, vom face apel la concluzia marelui istoric al religiilor care a fost Mircea Eliade: "Exegeza materialelor românești și sud-est europene înlesnește analiza tradițiilor religioase populare din India, Asia Centrală, Extremul Orient și Mesoamerica, și este, la rândul ei, validată de rezultatele obținute în aceste arii culturale exotice" (De la Zalmoxis la Genghis-Han, Ed.științifică și enciclopedică, București 1980, p.16 - prefață la traducerea românească, Chicago University, 25 noiembrie 1978).

Tot în sensul unei mai bune înțelegeri ale ipotezelor pe care urmează a le avansa, prezentăm, în încheierea acestui prim articolă, o scurtă incursiune în domeniul lingvisticii.

Studiile de specialitate au stabilit existența, acum opt mii de ani, a unei protolimbi din care a luat naștere familia limbilor indo-europene, vorbite azi de mai bine de jumătate din populația globului. În procesul de expansiune către apus, s-a stabilit că una din direcțiile de migrație a ocolit pe la nord Marea Caspică și a traversat actualul teritoriu al României, în timp ce alte trei, venind din Asia Mică, străbăteau zona dorică (Thomas Gamkrelidze, V,Ivanov, Pour la science nr.151, mai 1990, p.88-95).

În acest context, nu trebuie să ne surprindă prea mult că în țara noastră pot fi întâlnite numeroase cuvinte similare (uneori până la identitate) cu cele din limba sanscrită. Vom menționa aici numai unele toponime din cele mai cunoscute, precizând frecvența lor. În paranteză a fost indicat cuvântul sanscrit și semnificația sa.

Agnita (Agni = foc); 2 Bala (Bala = copil); nu mai puțin de 22 Buda din care 3 au fost înglobate sau contopite, cu derivatele: Budele, 3 Budeni, 14 Budești (Buddha = cel iluminat); 6 Crasna, 2 Criș, 3 Crișan, 5 Crișeni, fără a mai vorbi de cele 3 râuri Criș (Krishna = cel negru); Deva (Deva = zeitate); Ganaș (Ganas = armată de zeiități inferioare slujindu-l pe Shiva); Gurueni (Guru = maestru); Linga (Linga = organul masculin, simbolul lui Shiva); Măhal (Mahal = palat; Maha = mare); 3 Maia (Maya = iluzie); Manu (Manu = părintele omenirii); Manga, Mangalia (Mangala = auspicios; este totodată numele unei planete și, de asemenea, un alt nume al lui Kartikeya); Moacșa (Moksha = eliberare din ciclul reîncarnărilor); Nadis, Nadișa, Nadișu (Nadis = râuri; canale energetice ale corpului subtil); Parva (Parva = carte; Parvati = munteancă); Pria (Priya = plăcut, bun, drag); 3 Purani (Purana = vechi); 2

Racșa (Raksha = spirit malefic; demon); Rada (nu apare ca toponim, dar este un onomastic răspândit), Radila (Radha, dim.Radhika - consoarta lui Krishna); Ragu (Ragu = unul din numele lui Rama); Răhău (Rahu = cauza eclipselor); 2 Rama, Ramna, Rams, Ramsca, Ramscani (Rama = regele din Ayodhya, eroul epopeei Ramayana) - Lovinescu (p.41-42), furat de entuziasm adaugă aici Râmnic, Rima, Rigmani, Roman, Romlia, Rum, Armeneasca, Armenis, Ormeni care au, evident, alte origini; ba chiar susține că "Roma, Romania, România sunt vechi nume pelasge" și nu provin de la Roma (fără comentarii). Dar să reluăm firul: Sadău, Sadu (? Sada-Shiva = Dumnezeu cel Atotputernic); Salva (Salwa = țară în vestul Indiei - Rajahstan; este și numele unui rege); 2 Sita, Sitani (Sita = soția lui Rama); Sandra (Chandra = Luna); Sivița (?dim. de la Shiva = zeitatea supremă) Roșiori de Vede, 3 Vede (Veda = divină cunoaștere, ca scripturi sfinte); Vedanta (Vedanta = școală de filosofie derivată din Vede); Vrata (Vrata = penitență). Iar lista e departe de a fi completă...

(urmare în numărul viitor)

Dan Costian